

ROLL DESCRIPTIONS

ROLL NO. WITH CENTRE CODE	001 0401	DATE OF FILMING	06-02-91
NAME OF THE CENTRE/COLLECTION		Gayaswati Bhawan Library, Varanasi	
DETAILS OF CATALOGUE (SUB/VOL.)		Veda	
LANGUAGE		Sanskrit	
SCRIPT		Samaragari, Bengali,	
MATERIAL		Paper	
TOTAL FRAMES		589	
ORIGINAL FILM USED		Kodak	
FOOTAGE			

RETA KES INFORMATION

MSS. NO.	FOLIO NO.	REMARKS
005681	Full mss (3 Frames)	Spliced at end.

प्रवेश सं० २४६२९

विषय: उपनिषत्

क्रम सं० २९

नाम नृसिंह पूर्वतापनीयौगनिषत् (अथर्ववेद)

ग्रन्थकार

पत्र सं० १८ (अजनाया)

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) १७ + १९ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११ + २

आकार: ६.५" x २.५" x ४.५" x ४.५"

लिपि: देवनागरी

आधार: का

वि० विवरणम् ५०

005679

म० ३
४३

पी० एस० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

३

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ सद्रं कपोभिः शृणुया मदे
 वाः ॥ अंशांतिः ॥ ३ ॥ आपो वा इदमग्र आसीत् सलिल
 मेव स प्रजापतिरेकः पुष्कुरपेक्षसि मभवत्तस्मात्तरं
 नसिकामः समवर्ततैर्दंष्ट्रजेयमिति तस्माद्यत्पु
 षामनसाभिगच्छति तद्वाचावदति तत्कर्मणा क
 रोति तदेषाह चाभ्युक्तौ कामस्तदग्रे समवर्तताधि
 मनसोरंतः प्रथमं यदासीत् सतो बंधुमसति नि
 रविंदनू हृदि प्रतिष्ठाकवयो मनीषेत्युपै नंतदुप
 ति नमिति यत्कामो भवति स तपो तप्यत स तप
 स्तस्मात् स एतं मंत्रं राजं नारसिंहमानुष्टुभमपरय
 त्तेन वै सर्वमिदमसृजत यदिदं किंच तस्मात्

य एवं वेद

ना.ता.

(१)

अनुष्टुभमभवर

जीवं

बोधपत्रवर्तते

मुख्य

सर्वमानुषुभमित्याचक्षतेयदिदंकिंच
 नुष्टुभोवाइमानिभूतानिजायतेअनुष्टुभाज्जा
 तानित्यनुष्टुभंप्रयंत्यभिसंविशंति तस्यैभवत्य
 नुष्टुप्रथमामभवतिवाग्वाअनुष्टुवाचैवप्रयंति
 वाबोधतिपरमावाएषा च दसायदनुष्टुवि
 ति॥॥प्रथमस्वडः॥ससागरांसपर्वतांसप्तदीपांव
 सुंधरांतत्साम्नःप्रथमुपादंविजानीयातथैश्वर्यं
 वस्मिन्नोपादंविजानीयातथैश्वर्यं
 नैवैससारान्मुच्यतेमोचयतिमुमुक्षुर्भवतिजया
 तेनैवशरीरेषादेवतादरनिकरातितस्मादिदमे
 वंनैवद्वारं कलौनान्येषांचवभवतितस्मादिदं
 शरीरेषा

षा

र

वि

॥१॥

प्रथमपत्रेअधस्ताच्चतुर्थपङ्क्तौशोधने
 तत्साम्नाद्वितीयपादंजानीयात्तुवसुरुद्रादित्यैःस
 वैदेवैःसवितेदिवांतत्साम्नस्तृतीयपादंजानीया
 त्॥ब्रह्मस्वरूपंनिरंजनंपरमंयोग्मिकं॥तत्साम्न
 चतुर्थपादंजानीयात्तुयोजानीतेसाम्नतत्त्वंग
 छति॥अग्यजुःसामाथर्वणिश्चत्वारोवेदाःसांगाः
 सशारवाश्चत्वारःपादाभवन्ति॥किंध्यानंकिंदैवतं
 कान्यंगानिकानिदैवतानि किंछंदःकृत्स्निरिति
 सहावाचप्रजापतिःसहवैसावित्रस्याष्टाक्षरपदं
 श्रीयाभिषिक्तं तत्साम्नांगंवेद॥श्रीयाहवाभिषि
 चते॥सर्वेवेदाःप्रणवादिकाः॥तत्साम्नोर्गंवेद॥सत्री

यो

संप्रणव

न लोका न जयति चतुर्विंशत्यक्षरामहा लक्ष्मीर्यजुस्तत्सा
 न्नांगं वेदास आयु र्यशः कीर्तिर्ज्ञानैश्चर्यवानुभवति त
 स्मादिदं सांगं सामजानीयाद्योजानीते सोम तत्वं च
 गच्छति सावित्री प्रणवं यजुर्लक्ष्मी स्त्री शङ्खायने छंति
 द्वाविंशदक्षरं सामजानीयाद्योजानीते सोम तत्वं च गच्छ
 ति सावित्री प्रणवं यजुर्लक्ष्मी यदिजानीयात् स्त्री शङ्खः
 समेतो धोगच्छति तस्मात्सर्वदाना चष्टे यद्यो चष्टे स आच
 यस्ते नैव मृतो धोगच्छति सहो वाच प्रजापतिः अग्नि
 र्वैदेवा इदं सर्वं विश्वात्ता नि प्राणा वा इन्द्रियाणि प
 रावो न्न मृतं तं सम्राट् स्वराट् तत्साम्नः प्रथ
 मं पादं जानीयात् ऋग्यजुः सामाथर्व रूपः सूर्यो तं र

आदित्ये हिरण्मयः पुरुषस्तत्साम्नो द्वितीयं पा
 दं जानीयात् यजुषधी नो प्रभवति ताराधि
 पतिः सोमस्तत्साम्नस्तृतीयं पादं जानीया
 त्सब्रह्मा सशिखः सहस्रिः सेंद्रः सः प्रः सोक्ष
 रः परमः स्वराट् तत्साम्नश्चतुर्थं पादं जानीया
 द्यद्योजानीते सोम तत्वं च गच्छति उग्रं प्रथम
 स्योद्यं ज्वलं द्वितीयस्याद्यं नृसिंहं तृतीयस्या
 द्यं मृत्युं चतुर्थस्याद्यं सामजानीयाद्योजानी
 ते सोम तत्वं च गच्छति तस्मादिदं सामयत्रकु
 वचिन्ना चष्टे यदि दातुमपेक्षते पुत्राय शाश्व

षवेदास्यत्यस्मै वाशिष्ठाय चेति सहोवाच प्र
जापतिः। क्षीरोदाण्विव्रायिनं नृकेसरियोगि
ध्ययं परमं पदं सामजानीयाद्योजानीते सो
म तत्त्वं च गच्छति। वीरं प्रथमस्यार्धं त्यक्तं स
द्वितीयस्यार्धं त्यक्तं तृतीयस्यार्धं त्यक्तं मृत्यु
चतुर्थस्यार्धं त्यक्तं सामजानीयाद्योजानीते सो
म तत्त्वं च गच्छति। तस्मादिदं सामयेन केन
चिदाचर्यम् x

॥२॥

सो गी सामजानीयाद्योजानीते मुमुक्षुर्भवति॥॥॥ द्वितीयं व
दः॥ न तं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं नृकेसरि विग्रहं
पिण्डं धरेत्तं विरूपाक्षं नीललोहितं उमापतिः शंकरं
पशुपतिपिना कं ह्यमितद्युतिं वीरानुसर्व
विद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणा
धिपतिर्यो यजुर्वेदे वाच्यस्तं सामजानीयाद्योज
नीते सोम तत्त्वं च गच्छति॥ महाप्रथमां तार्क्ष्यस्या
द्यं वेतो द्वितीयां तार्क्ष्यस्याद्यं षष्ठां तं तृतीयां तार्क्ष्य
स्याद्यं नमा चतुर्थी तार्क्ष्यस्याद्यं सामजानीयाद्योज
नीते सोम तत्त्वं च गच्छति। तस्मादिदं सामसच्चिदा
नंदमयं परं ब्रह्म तमेव विद्वान्मृत इह भवति॥

तस्मादिदं सांगं सामजानीयाद्योजानीते सोम
 तत्त्वं च गच्छति ॥ ३ ॥ तृतीयं रवेऽङ्गाविश्वसृजए
 तेन वै विश्वे इदं सृजंतय दिश्वमसृजंतस्मा
 दिश्वमसृजो विश्वमेनामुनुप्रजायते ब्रह्मणः
 सायज्ये सलोकतां जयति तस्मादिदं सांगं साम
 जानीयाद्योजानीते सोम तत्त्वं च गच्छति विष्णुं प्र
 थमस्यात्यं मुखं दितीयस्योत्थं भद्रं तृतीयस्यो
 त्यं म्यहं चतुर्थस्योत्थं सामजानीयाद्योजानीते
 स तत्त्वं च गच्छति यो सो सोम वेदय दिदं किंचा
 त्मनि ब्रह्मण्यानुष्टुभं जानीयाद्योजानीते सोम

त

॥२॥

तत्त्वं

तत्त्वं च गच्छति स्त्रीपुंसोर्वाय इहैव स्थातुमपेक्ष
 ते सर्वे चर्यं ददाति यत्र कुत्रापि मिथ्येते देहाते
 देवः परमं ब्रह्मतारकं व्याचष्टे येनासौ बभूव
 ती भूत्वा सोम तत्त्वं च गच्छति तस्मादिदं सा
 ममध्यं जपति तस्मादिदं सामांगं प्रजा
 पतिस्तस्मादिदं सामांगं प्रजापतिर्य एवं वे
 दिति महोपनिषतां महोपनिषदं वेदासकृत्पु
 रश्चणो महाविष्णुर्भवति महाविष्णुर्भवति ॥
 इत्याथर्वणो पूर्वतापनीयोपनिषदि प्रथमोप
 निषत् ॥ ॥ ॐ देवाह वै मह्योः पाप्मभ्यः संसा

तद्यए

राञ्चविभीयुः। ते प्रजापतिमुपाधावन्। ते चै
 तेभ्य एतं मैत्रराजं नारसिंहमानुष्टुभं । प्रथ
 मा तेन वै समृत्युमजयन्। पाप्मानमंतरन्सा
 रं चांतरन्। तस्माद्योमृत्योः पाप्मभ्यः संसाराञ्च
 विभीयात्। स एतं मैत्रराजं नारसिंहमानुष्टुभं प्र
 तिगृह्णीयात्। समृत्युमजयति। स पाप्मानं त
 रति। स संसारं तरति। तस्य ह वै प्रपावस्य या पू
 र्वमात्रा एथिव्यकारः स ऋग्भिर्ऋग्वेदो ब्रह्मा
 वसवो गायत्री गार्हपत्यः सा साम्नः प्रथमः पा
 दो भवति। द्वितीयां तरिदौ स उकारः स यजुर्भिर्

॥३॥

जुर्वेदो विष्णुरुद्रास्त्रिष्टुब्दक्षिणाग्निः सा साम्नो
 द्वितीयः पादो भवति। तृतीयाद्योः समकारः स साम
 भिः सामवेदो रुद्रादित्यो जगत्या हवनीयः संसा
 म्नः स तृतीयः पादो भवति। यावसानेस्य चतुर्थ
 मात्रा सा सोमलोकः ओंकारः साथर्वणो मैत्रेयव
 वेदः स वर्तकोऽग्निर्मरुतो विराड् क ऋषिर्भस्वती
 स्मृता सा साम्नश्चतुर्थः पादो भवत्यष्टाक्षरः प्रथमः
 पादो भवत्यष्टाक्षरश्चतुर्थः पादा एव द्वात्रिंशदक्षराणि
 संपद्यंते। द्वात्रिंशदक्षराणां अनुष्टुप् भवति। अनुष्टु
 भा सर्वमिदं । तस्य ह वै प्रपावस्य या पू
 र्वमात्रा एथिव्यकारः स ऋग्भिर्ऋग्वेदो ब्रह्मा
 वसवो गायत्री गार्हपत्यः सा साम्नः प्रथमः पा
 दो भवति। द्वितीयां तरिदौ स उकारः स यजुर्भिर्

भवति

पादोश्च त्रयो गानि भवन्ति

तस्य

सप्रणवे स वै पंचमं

(५)
भवति। अहं दयाय नमः। शिरसे स्वाहा। शिरवाये
वषट्। कवचाय हुं। अस्त्राय फट् इति। प्रथमं प्रथ
मेन युज्यते। द्वितीयं द्वितीयेन। तृतीयं तृतीयेन।
चतुर्थं चतुर्थेन। पंचमं पंचमेन व्यतिष्यति। व्य
तिष्यत्ता वा इमे लोकास्तस्माद्व्यतिष्यत्तान्यंगा
नि भवन्ति। ओमिह्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्मात्प्र
त्यक्षरमुभयत ओंकारो भवत्यक्षराणां न्यासमु
पदिशति ब्रह्मवादिनः। तस्य ह वा उग्रं प्रथमं
स्थानं जानीयाद्यो जानीते सोम तत्त्वं च गच्छति।
वीरं द्वितीयं स्थानं। महाविष्णुं तृतीयं स्थानं॥ ॥४॥

ज्वलंतं चतुर्थं स्थानं। सर्वतो मुखं पंचमं स्थानं॥ नृ
सिंहं षष्ठं स्थानं। भीषणं सप्तमं स्थानं। भद्रमष्टमं
स्थानं। मृत्युमृत्युं नवमं स्थानं। नमामिदं शमं स्थानं।
अहमेकादशं स्थानं। जानीयाद्यो जानीते सोम तत्
त्त्वं च गच्छति। एकादशपदं अनुष्टुभ वत्यनुष्टुभा सर्व
मिदं सृष्टं। अनुष्टुभा सर्वमुपसंहृतं। तस्मात्सर्वमानुष्टु
भं जानीयाद्यो जानीते सोम तत्त्वं च गच्छति। देवाह वै प्र
जापतिमब्रुवन्। अथ कस्मदुच्यत उग्रमिति। सहो वा
च प्रजापतिः। यस्मात्स्वमाहिम्ना सर्वान् लोकान् सर्व
नृदेवान् सर्वान् आत्मनः सर्वाणि भूतान्युद्बुद्धा। यजेत्
सृजति विस्मृतिं वासयत्युद्बुध्यत उद्बुध्यते। स्मृतिं श्रुतं
युवानं मृगं नमो ममुपहर्तुमुग्रं मृगं लाजं रिजं सिद्धं

स्तवानोऽन्येतेऽस्मन्निवपंतुसेनाः तस्मादुच्यते
 उग्रमिति अथ कस्मादुच्यते वीरमिति यस्मात्स्व
 महिम्ना सर्वान्लोकान् सर्वान् देवान् सर्वान् आत्मन
 सर्वाणि भूतानि विरमति विरामश्च जस्रं स्रजतिविस्त
 रजति वासयति यतो वीर्यकर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जाय
 ते देवकामः तस्मादुच्यते वीरमिति अथ कस्मादुच्यते
 महाविष्णुमिति यस्मात्स्व महिम्ना सर्वान्लोकान्
 सर्वान् देवान् सर्वान् आत्मनः सर्वाणि भूतानि व्याप्नो
 ति व्यापयति स्नेहो यथा पल्लपिंडं व्याप्य व्याप ते
 यते यस्मान्न जातः परे न्योस्ति यथा विवेश भुवनानि अ
 निविश्वा प्रजापतिः प्रजया संविदान् स्त्रीणि न्यो ॥५॥
 शीतमलमोत प्रोतमनुप्राप्य यतिपत्नी

तीक्ष्णसर्वते सषोडशी तस्मादुच्यते महाविष्णुमिति
 अथ कस्मादुच्यते ज्वलंतमिति यस्मात्स्व महिम्ना स
 र्वान्लोकान् सर्वान् देवान् सर्वान् आत्मनः सर्वाणि भूतानि
 निःस्वतेजसा ज्वलति ज्वालयति ज्वाल्यते ज्वालयते
 सविता प्रसविता दीप्ता दीपयन् दीप्यमानः ज्वलं ज्व
 लिता तपन्वितपंस्तीतपनूरोचनो रोचमानः रोभनः
 रोभमानः कल्याणः तस्मादुच्यते ज्वलंतमिति अ
 थ कस्मादुच्यते सर्वतो मुखमिति यस्मां निंदितोऽपि
 सर्वतः पश्यति सर्वतः शृणोति सर्वतो गच्छति सर्वत आ
 दत्ते सर्वगः सर्वतस्तिष्ठति एकः पुरस्ताद्यद्दंबभूवा
 यतो बभूव भुवनस्य गोपाः यमप्येति भुवनं सांपरा
 येन मामितमहं सर्वतो मुखमिति तस्मादुच्यते सर्वतो

मुखमिति अथ कस्मादुच्यते नृसिंहमिति। यस्मात्स
 वर्षाभूतानां नावीर्यतमः श्रेष्ठतमश्चासिंहो वीर्यत
 मः श्रेष्ठतमश्चास्मान् नृसिंह आसीत्यरमे श्वरो जग
 द्धितं वा एतदूपायवक्षिरं भवति। प्रतदिष्टुं स्तपते वी
 र्याय मृगानि भीमः कुचरो गिरिष्ठाः। यस्योत्पुत्रिषु वि
 क्रमघोषध्विस्तीयति भुवनानि विश्वा। तस्मादुच्यते नृ
 सिंहमिति अथ कस्मादुच्यते भीषणमिति। यस्माद्भी
 षणायस्य रूपं दृष्ट्वा॥ सर्वदेवाः सर्वाणि भूतानि भीत्या
 पलायन्ते। स्वयं यतः कुतश्चित्रविभेति। भीषास्मादा
 तः पवते। भीषो देति सूर्यः। भीषास्मादग्निश्चंद्रश्चामृत्यु
 र्धो विति पंचम इति। तस्मादुच्यते भीषणमिति। अथ क
 स्मादुच्यतेऽहमिति। यस्मात्स्वयं भद्रो भूत्वा सर्वदा भद्रं

ददाति। रोचनो रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्या
 णः। भद्रं कष्टाभिः शृणुया मदेवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यु
 जत्राः। स्थिरै रंगैस्तुष्टुवापसस्तनूतिर्व्यरो मदेवहित
 यदायुः। तस्मादुच्यते भद्रमिति। अथ कस्मादुच्यते
 मृत्युमृत्युमिति। यस्मात्स्वभक्तानां स्मृत एव मृत्यु
 मपमृत्यु च मारयति। यस्मात्सदा बलदायस्य विश्व
 उपासते प्रशिष्यस्य देवाः। यस्य छाया मृत्योः
 मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेमो तस्मादुच्यते मृ
 त्युमृत्युमिति। अथ कस्मादुच्यते नमामीति। यस्मा
 द्यं सर्वदेवानमंति मुमुक्षु ब्रह्मवादिनश्चाप्रनूनं
 ब्रह्मणस्पतिर्मंत्रं वदत्युक्थां यस्मिन्निद्रावरुणो
 मित्रो अर्यमा देवाग्रा कांशि चक्रिरे। तस्मादुच्यते
 नमामीति। अथ कस्मादुच्यते हमिति। अहमस्मि

प्रथमजाऋतास्यापूर्वदेवेभ्योऽमृतस्यनाभायि॥
 योमाददातिसइदेवमोवह। अहमन्नमन्नमदेतमा
 धि। अहंविश्वंभुवनमभ्यभवा। सुवर्णज्योतीः। यएव
 वेदतिमहोपनिषत्॥ ॥ नृसिंहपूर्वतापनीयोपनि
 षदिद्वितीयोऽप्येषत्॥ ॥ ऊदेवाहवैप्रजापतिमब्रुव
 न। नानुष्टुभस्यमंत्रराजस्यनारसिंहस्याशक्तिर्वीजने
 ब्रह्मभगवइति। सहोवाचप्रजापतिः। मायावनारसिंहो
 सर्वमिदं सृजति सर्वमिदं रक्षति सर्वमिदं संहरति। त
 स्मान्मायामेतांशक्तिं विद्यात् एवमतीमायांशक्ति
 वेदासपाप्मानंतरति। समुत्पद्यति। स संसारं तरति।
 सोमृतत्वं च गच्छति। महती श्रियमश्नुते मीमांसे तं ब्र
 ह्मवादिनः। हस्वावादीर्घावापुताववेति। यदि हस्वाभ
 वतिसर्वपाप्मानंदहति। मृतत्वं च गच्छति। यदि दीर्घाभ
 वतिमहती श्रियमाप्नोत्यमृतत्वं च गच्छति। यदि प्लुता

एषा

सो ॥७॥

भवतिज्ञानवानुभवत्यमृतत्वं च गच्छति। तदेतदृषिणो
 क्तं निदर्शनांसइपाहियक्त्वा। वीतरुद्रः। श्रियं लभ्मी
 मोपलामं बिको गोषष्ठी च यामिदं सनेत्युदाहुः। तां विद्यां
 ब्रह्मयोनिसंरूपा मिहायुषेशरणमहं प्रपद्ये। सर्वेषां
 वा एतद्भूतानामाकाशः परायणः। सर्वाणि ह वा इमा
 नि भूतान्याकाशादेवा जायन्ते आकाशादेव जाता नि
 जीवन्ति। आकाशं प्रयत्यभिर्षं विंशति तस्मादाकाशं
 वीजं विद्यात् तत्तदेतदृषिणोक्तं निदर्शनां हृदयः शुचिष
 दसुरंतरिक्षं सद्यो तावेदिषदतिथिर्दुरोपासत्॥ नृष
 दसदत्तसदियोमसदं जागो जाऋतजा अदिजाऋ
 तं ब्रह्म॥ यएव वेदतिमहोपनिषत्॥ ॥ पूर्वतापनीयो
 त्वतीयोपनिषत्॥ ॥ ऊदेवाहवैप्रजापतिमब्रुवन्ना
 नुष्टुभस्यमंत्रराजस्यनारसिंहस्यागमंत्रा नौ ब्रह्म

ऋ

भगवदिति सहो वा च प्रजापतिः प्रणवं सा वित्री यजु
 लक्ष्मीं नृसिंह गायत्रीमित्ये निगोजानीया यजुनी
 ते सोम तत्वं च गच्छति जामित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्यो
 पयारख्यानं भूतं भवद्भविष्यदिति सर्वमोकार एव य
 ज्ञान्यत्रिकालाती तं तदयो कार एव सर्वं ह्येतद्ब्रह्म य
 मात्मा ब्रह्म सायमात्मा चतुष्पा जगति स्थिता बहिः
 प्रज्ञः सप्तांग एको न विदुः शतिमुखः स्थूल सुविश्वान
 रः प्रथमः पादः। स्वप्रस्थानो तः प्रज्ञः सप्तांग एको न
 विदुः शतिमुखः प्रविविक्तभुक् जसो द्वितीयः पादः।
 यत्र सुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नपरय
 सितं सुषुप्तं सुषुप्तस्थानं भूतं प्रज्ञानघन एवानंद
 मयो ह्यानंदभुक् चेतोमुखः प्रज्ञस्तृतीयः पादः। एष
 सर्वं चरणेषु सर्वज्ञ एषो तर्ह्यम्येषो निः सर्वस्य

यकी

॥८॥

प्रभवाप्येषो हि भूतानां नैर्बहिः प्रज्ञो नो तः प्रज्ञो नो भयतः
 प्रज्ञेन प्रज्ञेनो प्रज्ञेन प्रज्ञानघनमदृष्टमव्यवहार्यमग्रा
 ह्यमलक्षणमर्चित्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययोपसांस्प
 पंचोपशमेशो तं शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते स आत्मा स
 विज्ञेयः अथ सा वित्री गायत्री या यजुषा प्राक्ता तथा सर्व
 मिदं व्याप्ता घणिरिति द्विअक्षरे। सूर्य इति त्रीणि आदि
 त्य इति त्रीणि। एतद्वै सा वित्र्यस्याष्टाक्षरं पदं श्रिया
 निषिक्तं। य एव वेदः। श्रिया द्वै वा निषिक्तं यतो तदेतद
 चाभ्युक्तं। ऊचो अक्षरे परमेष्ठो मन्यस्मि देवा अधिवि
 श्वनिषेदः। यस्तत्र वेद किं कृत्वा करिष्यति य इति द्विदुः
 स्त इमे समासत इति। नह वा एतस्य च नियजुषानसा
 म्नाथोस्ति। यः सा वित्र्यं वेदति ऊर्ध्वलक्ष्मी भुवर्लक्ष्मी
 स्वः कालकपीतत्रोमहालक्ष्मीः प्रबोदयात इत्ये

पावैमहालक्ष्मीयजुर्गायत्री चतुर्विंशत्यक्षराभवति।
 गायत्री वाइदुसवैद्यदिदेकिं च। तस्माद्य एतां महा
 लक्ष्मीयाजुषीवेदु। महतीं त्रियमश्रुतेऽनृसिंहा
 यविग्रहे वंशनरवायधीमहि। तन्मः सिंहः प्रचोदया
 त्। इत्येषा वेंच सिंह गायत्री। वेदानां देवानां निदानं भ
 वति। य एव वेदा निदानवान् भवति। देवाह वै प्रजा
 पतिमब्रुवन्। अथ के मंत्रैस्तुतो देवः प्रीतो भवति।
 स्वात्मानं दर्शयति। तां नो ब्रूहि भगव इति। सहो वा च
 प्रजापतिः। ऊहं वेंच सिंहो भगवदेवो नृयश्च ब्रह्मा श्री
 तस्मै वैनमोनमो यश्च विष्णुस्तस्मै। यश्च महेश्व
 रस्तः। यश्च पुरुषस्तः। यश्चेश्वरस्तः। यथा सरस्वती
 तस्मै। ध्यात्रीस्तस्मै। ध्यागौरी तः। ध्या प्रकृतिस्तः।
 ध्या विद्या तः। यश्चोकारस्तः। यथाश्च तस्मात्तस्मात्
 ब्रह्म विष्णु महेश्वर पुरुषेश्वरः। सरस्वती प्राज्ञेरी प्रकृति
 विद्या पंचैः। ऊं कारश्च तस्मात् वेदानां प्रथमं हतं पंचैः ॥

लोकां पालयैव सर्वयजुः। नृहारा।
 दा दशा दितुः प्रहोपचर ॥
 स्तः। ११३॥ ये च वेदाः सो गाः सः शारवास्तः। ११३॥ यैर्वाग्रयस्तः।
 याः सप्त महा व्याहृतयस्तः। ११४॥ यैर्वाष्टौ लोकपालास्तः।
 ये चाष्टौ वसवस्तः। ११५॥ यैर्वाकादरा रुद्रास्तः। ११६॥ यैर्वा
 दरा दित्यास्तः। ११७॥ यैर्वाष्टौ ग्रहास्तः। ११८॥ यानि च पंचम
 हा भूतानि तः। ११९॥ यश्च कालस्तः। १२०॥ यश्च मनुस्तः। १२१॥
 यश्च मृत्युस्तः। १२२॥ यश्च यमस्तः। १२३॥ यश्चोतकस्तस्मै।
 यश्च प्राणस्तः। १२४॥ यश्च सूर्यस्तः। १२५॥ यश्च सोमस्तस्मै।
 यश्च विराट् पुरुषस्तः। १२६॥ यश्च जीवस्तः। १२७॥ यश्च सर्वतः।
 ॥३१॥ इति तानु प्रजापतिरब्रवीत्। नित्यं देवं मे ते मंत्रै
 स्तुभ्यं। ततो देवः प्रीतो भवति। स्वात्मानं दर्शयति। तस्या
 य एते मंत्रैर्नित्यं देवं स्तोति। स देवंपरयति। सोमं त्वं च
 गच्छति। य एव वेदं तिमहापनिषत् ॥ इत्याथर्वणेन
 सिंह पूर्वतापनीयोपनिषत् इति चेत्तु योपनिषत् ॥
 ऊं देवाह वै प्रजापतिमब्रुवन्। नानुष्टुभस्य मंत्रराज

स्थनारसिंहस्य महाचक्रं नाम चक्रं ब्रह्मिभगवद्भिति।
 सार्वकामिकं मोक्षद्वारं यद्योगिन उपादिशति। सहो
 वाचप्रजापतिः षडरं वा एतत्सुदर्शनं महाचक्रं। तस्मा
 त्सुदर्शनं भवति। षडपत्रं चक्रं भवति। षडङ्गं तु भिः संमि २७
 तं भवति। मध्ये नाभिर्भवति। नाभ्यां वा एते अराः प्र
 तिष्ठिताः। मायया वा एतत्सर्वं वेष्टितं भवति। नाभ्या
 नमायास्यराति। तस्मा यया बहिर्वेष्टितं भवति।
 अष्टाष्टारमष्टपत्रं भवति। अष्टाक्षरा वै गायत्री॥
 गायत्र्या संमितं भवति। बहिर्मायया वेष्टितं भवति।
 द्वैत्रं द्वैत्रं वा मायेषा संपद्यते अथ द्वादशारं द्वाद
 शपत्रं चक्रं भवति। द्वादशाक्षरा वै जगति जगत्या
 संमितं भवति। बहिर्मायया वेष्टितं भवति। अथ
 षोडशारं षोडशपत्रं चक्रं भवति। षोडशकलो वै ॥१०॥

नृ
चक्रं

पुरुषः। पुरुष एवेदं सर्वं। पुरुषेण संमितं भवति। मायया
 बहिर्वेष्टितं भवति। अथ द्वात्रिंशदरं द्वात्रिंशत्पत्रं चक्रं
 भवति। द्वात्रिंशदक्षरा वा अनुष्टुप्। अनुष्टुप् संमितं
 भवति। बहिर्मायया वेष्टितं भवति। अरे वा एतत्सुव
 रं भवति। वेदा वा एते अराः पत्रे वा एतत्सर्वतः परिक
 मति। छंदांसि वै पत्राणि। तदेतत्सुदर्शनं महाचक्रं। त
 स्थमध्ये नाभ्यां तारकं भवति। घटक्षरं नारसिंहमेका
 क्षरं तद्भवति। षट्सुपत्रेषु षडक्षरं सुदर्शनं भवति। अ
 ष्टसुपत्रेषु षष्टाक्षरं नारायणं भवति। द्वादशसुपत्रेषु द्वा
 दशाक्षरं वासुदेवं भवति। षोडशसुपत्रेषु मातृकायाः
 सविंदुकाः षोडशस्वरा भवति। द्वात्रिंशत्सुपत्रेषु द्वात्रिं
 शदक्षरं मंत्रराजं नारसिंहमानुष्टुप् भवति। तदेतत्सु

दर्शनं महाचक्रं। सार्वकामिकं मोक्षद्वारं। ऋग्मयं यजु
र्मयं साममयं ब्रह्ममयममृतमयं भवति। तस्य पुरस्ता
दसव आसता। रुद्रो दक्षिणातः। आदित्याः पश्चात्। विश्वे
देवा उत्तरतः। ब्रह्म। विष्णु। महेश्वरो नाभ्यो। सूर्यश्चंद्र
मसौ पार्श्वयोः। तदेतदृचाभ्युक्तं। स चो अक्षरे परं मे व्योम
नृयस्मि देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तन्न वेद किमृचा
करिष्यति य इतद्दिदुस्त इमे समासत इति। तदेतत्सुद
रं नमहाचक्रं। वालो वायुवाव विदसमहान् भवति। सगु
रुः सर्वेषां मंत्राणां मुपदेष्टा भवति। अनुष्टुभाहोमकु
र्यादेनुष्टुभा चूर्चनं यदेतद्वाक्षे प्रमृत्युतारकं गुरुणा
लब्धं कैठे बाहो शिखायां बध्नीत। सप्तदीपवती भूमि
र्दक्षिणार्थेनावकल्पते। तस्माच्छ्रवणार्थां कां विद्ध्यो नृ

सा दक्षिणा भवति। सा देवा ह वै प्रजापतिमब्रुवन्। ननु
ष्टुभस्य मंत्रराजस्य नारसिंहस्य फलज्ञो ब्रह्मिभग
व इति। स होवाच प्रजापतिः। य एतं मंत्रराजं नारसि
हमानुष्टुभं नित्यमधीति। सोऽग्निपूतो भवति। स वायुपूतो
भवति। स आदित्यादिपूतो भवति। स सोमपूतो भवति।
स सत्यपूतो भवति। स ब्रह्मपूतो भवति। स विष्णुपूतो भ
वति। स रुद्रपूतो भवति। स वेदपूतो भवति। स सर्वपूतो
भवति। स सर्वपूतो भवति॥ ३॥ य एतं मंत्रराजं नारसिंह
मानुष्टुभं नित्यमधीति। समृत्युं जयति। स पाप्मानं ते
रति। स संसारं तरति। स ब्रह्महत्यां तरति। स भ्रूणह
त्यां तरति। स वीरहत्यां तरति। स सर्वं तरति। स सर्वं तरति॥

यएतंमंत्रराजंनारसिंहमानुष्टुभंनित्यमधीते॥सो
 ग्रिस्तंभयति।सवायुस्तंभयति।सआदित्यंस्तंभयति।
 ससोमंस्तंभयति।सउदकंस्तंभयति।ससर्वानुग्रहा
 नस्तंभयति।ससर्वान्देवानस्तंभयति।सविषंस्तंभ
 स्तंभयति।सविषंस्तंभयति॥५॥यएतंमंत्रराजंनारसि
 हमानुष्टुभंनित्यमधीते।सदेवानाकर्षयति।सयक्षा
 नाकर्षयति।सनागानाकर्षयति।सग्रहानाकर्षयति।
 समनुष्यानाकर्षयति।ससर्वानाकर्षयति।ससर्वाना
 कर्षयति॥६॥यएतंमंत्रराजंनारसिंहमानुष्टुभंनित्य
 मधीते।सभूलोकंजयति।सभुवलोकंजयति।सस्वलोकं
 कंजयति।समहलोकंजयति।सज्जलोकंजयति।
 सतपोलोकंजयति।ससत्यलोकंजयति।ससर्वलोकं

॥१२॥

जयति।ससर्वलोकंजयति॥७॥यएतंमंत्रराजंनारसि
 हमानुष्टुभंनित्यमधीते।सोग्रिष्टोमेनयजते।सउक्थ
 नयजते।सषाडशिनायजते।सवाजपेयनयजते।सो
 तिरात्रेणयजते।सोप्राथमिणयजते।सोयग्रिष्टोमेन
 यजते।ससर्वैःकृतुभिर्यजते।ससर्वैःकृतुभिर्यजते॥८॥
 यएतंमंत्रराजंनारसिंहमानुष्टुभंनित्यमधीते।सक
 चधीते।सयजूषधीते।ससामान्यधीते।सोथर्वाणाम
 धीते।सोमिरसमधीते।सराखाग्रधीते।सपुराणान्य
 धीते।सखंदायस्यधीते।सकल्यानधीते।सगाथाअधी
 ते।सनारासीरधीते।सप्रणवमधीते।यःप्राणमधी
 ते।ससर्वमधीते।ससर्वमधीते।अनुपनीतरातमेक
 मेकेनोपनीतेनतत्समं।उपनीतरातमेकमेकेनगृह

स्तेनतत्समं गृहस्थश्चातमेकमेकेनवानप्रस्थेनत
 त्समं वानप्रस्थश्चातमेकमेकेनयतिनातत्समं यती
 नांरातं पूणमेकमेकेन रुद्रजापकेन तत्समं रुद्रशरी
 जोपैकेन तमेकमेकेन अथर्वशिरःशिरवाध्यापकेन
 तत्समं अथर्वशिरःशिरवाध्यापकश्चातमेकमेकेनता
 पनीयोपनिषदध्यापकेन तत्समं तापनीयोपनिष
 दध्यापकश्चातमेकमेकेन मंत्रराजध्यापकेन तत्समं
 तद्वा एतत्परं धाम मंत्रराजध्यापकस्य यत्र न सूर्यस्त
 पति यत्र न वायुर्वति यत्र न चंद्रमाभाति यत्र नेन
 क्षत्राणि भांति यत्र नाग्निर्दहति यत्र न मृत्युर्प्रविश
 ति यत्र न दुःखं सदानंदं परमानंदं शान्तं शाश्वतं सदा
 शिवं ब्रह्मादिर्वंदितं योगिभ्यो यं परमं पदं यत्र गत्वा न
 निवर्तते योगिनः तदेतदृचाभ्युक्तं तद्विष्णोः परमं
 पदं

॥१३॥

सदा परयंति सूरयः ॥ दिवी वचश्चुरात तं ॥ तद्विप्रासो
 विपन्यवोजागुवांसस्ममिंधते ॥ विष्णोर्यत्परमं प
 दं ॥ तदेतं निष्कामस्य भवति ॥ तदेतं निष्कामस्य भव
 ति ॥ यएवं वेदति महोपनिषत् ॥ यएवमेतां महा
 उपनिषदं वेद ॥ सकृत्तपुरश्चणां महा विष्णोर्भवति
 महा विष्णोर्भवति ॥ इत्यथर्वण्ये पूर्वतापनीयोपनि
 दिपंचमो ध्यायः ॥

(96)

